

ไทยรัฐ ынดีวีสูตร 2552: การสร้างแบบวัดความสามัคคีของนักกีฬาในกีฬาประเภททีม
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการกีฬา) สาขาวิทยาศาสตรการกีฬา
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์สุพิตร สมานิติ, Ph.D. 86 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดความสามัคคีในนักกีฬาประเภททีม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 460 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดความสามัคคีของนักกีฬาในกีฬาประเภททีม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความแม่นยำเชิงโครงสร้าง (construct validity) ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬา ตามวิธีการของโรเวนลลีและแฮมเบิลตัน (Rowinelli and Hambleton) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีการของครอนบาช แอลฟา (Cronbach 's Alpha Reliability)

ผลการวิจัย พบว่าข้อคำถามของแบบวัดความสามัคคีของนักกีฬาในกีฬาประเภททีม จำนวน 19 ข้อ มีความแม่นยำเชิงโครงสร้าง และมีค่าความเชื่อมั่น 0.84 ในระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ตามเกณฑ์ของ ฟิชเชอร์และโครโคราน (Fisher and Corcoran) ซึ่งแบบวัดความสามัคคีในนักกีฬาประเภททีมที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้วัดความสามัคคีของนักกีฬาประเภททีม และสามารถนำผลที่ได้จากการวัดไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้าง และพัฒนาความสามัคคีภายในทีมต่อไป